

Mariae Virginis Sacratiss. Miraculorum Libri Tres

Vismara, Ercole

Mediolani, 1579

Mirac. Virg. XXVII. Dei parens, & D. Hyppolitus maledicu[m] qui rescipuerat,
sanat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64305](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-64305)

Dei parens, & D. Hyppolitus maledicu[m] qui rescipuerat, sanat.

FESTO D. Magdalena die, rusticus, cui nomen erat Petrus, iunctis aratro bobus coeptum iugerum detestabatur. Eius execratio pondus celerius habuit, quam ipse optarat. Nam cum maxima clade de coelo tacti boues prostrati fuerunt; ipso eodem tempore fulmine grauiter afflato, quem ita ignis attigerat, ut iam misero crura poenè absumpta essent. Eam ob rem suos rogavit, ut se in templū D. Magdalena perferrent, cuius festo diei parum honoris haberat, rusticō operi incumbens. Vbi in illo templo paullum moratus est, penitus ignis ille, qui corpus exedere pergebat, sicut extinctus. At nondum crurum uires erant receptae. Quamobrem audiēs quoddam fanum Virginis multorum miraculorum indicij celeberrimum esse: eius uisendi desiderio accensus est. Forte nauil uectus, in puppi sedēs, cum crura extenderet, alterum disiectum unda aspectu concidit. Quod ipse patienter tulit, & aequo animo passus est. Postridie eius diei ubi ad illud templū uentum est; Virginem una cum D. Hyppolito, cuius ipse erat obseruantissimus, uidere uisus est. ardentissimis precibus intercessor à Virgine contendebat; ut uillico crux amissum restitueret, ossa D. Hyppolito colligente, & crure iterum coniuncto, ille firmis poplitib. incessit.